

אנשים בעולם

קליאו גולדשמיט: הנערה היהודיה מלונדון שעשתה קאריירה

בצרכת, התחתנה באיטליה כשהיא הרה

בסירטו של אלכאט למאודה החתיכה, ראו בה המשך ישיר לרקל וולש באמריקה, אורסולה אנדרס או קלאודיה קרדינלה באירופה. הצרי פתים אימצו אותה כדוגמניתם החביבה ביותר, אך את האישור הסופי למקומה בצמרת נתן ההימנון הקולנועי של יהודי צפון-אפריקה, שבכורתו נצרכה השבוע בישראל — הקשר היהודי. קליאו שלא הגיעה לישראל, כמתוכנן, נישאה לחברה מזה שלוש שנים, קארלו פורי, שהוא בעל רשת של תחנות-טלוויזיה פרטיות באיטליה. עם שוש ביניה נימנו בימאי סרטה הקודם, מישל לנג, וקלאודיה קרדינלה. מתנת הכלולות שקיבלה קליאו, לדבריה: התינוק עומד להיוולד בקרוב.

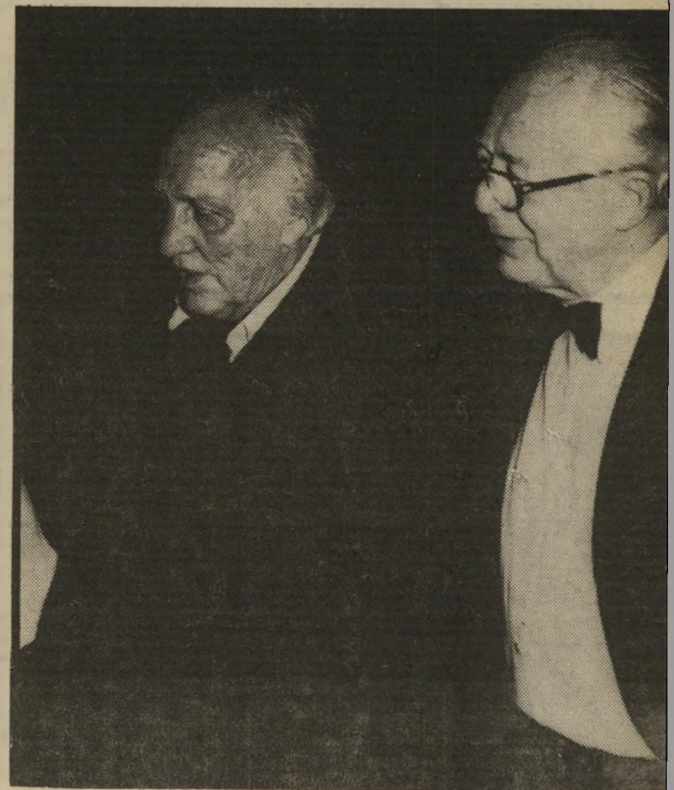
הרוצה לדעת באמת מה כוחו של הקשר היהודי, יביט גא בתמונה זו — היא צולמה בשבת, 22 במאי, בגנואה שבאיטליה. הכלה המאושרת קליאו לבית גולדשמיט נישאה לבחיר-ליבה קארלו פורי בשמלת אורגאנדין לבנה, שתוכנה עליידי האופנאי ואלנטינו. לא תהיה זו הגומה לומר שמאז שימלת הכלולות של לידי די לא היתה שימלה מפורסמת ומצולמת יותר מזו של קליאו. היא זכתה לתיאור נרחב ומדוקדק בכל שבועוני-הנשים באירופה, השבועון אל הקדיש לה כמעט מהדורה מיוחדת. אלא שלמען האמת, מזה שנתיים ימים שקליאו היספיה מקשטת את שערי אל ווג כמעט מדי שבוע. מאז התגלתה

אן ארצ'ר (מרי ג'אסטרו): החלום שהתגשם

בדיוק לפני שנה באה לפסטיבל-קאן השחקנית אן ארצ'ר למסעיה-פירסום לסרטה החדש — קרחון ירוק. בווידי העולם הזה סיפרה בגילוי-לב כי מאחר שאינה גיין פונדה או בארברה סטרייסנד, אין היא זוכה לקבל את השמנת של התפקידים. לכן — הסבירה — היא תייבת לדאוג לעצמה. חלומה הגדול, כך סיפרה אז, הוא לשחק לצד בעלה, השחקן טרי ג'אסטרו בסרט שיפיקו בעצמם. על-פי רעיון שלהם ועשוי לפי מידותיהם ולפי טעמם. אבל, הוסיפה, מי יודע אם בהוליווד הקסוחה אפשר עוד להגשים חלומות מסוג זה.

הנה, כפי הנראה בתמונה זו שצולמה לפני שבועיים בפסטיבל-קאן האחרון, החלום התגשם: אן ארצ'ר ובעלה הגיעו לקאן כדי למצוא קונים לסרט שהפיקו בחברתם החדשה-העצמאית, אסטרו, ששמו ואלט במרחבי טכסט. והעלילה: סיפור-אהבה בין נערה עצמאית לאליל-נפט בעל יומות מקוריות, אבל להבדיל מגייאר — איש ישר, ולהבדיל מהרפתקנים רבים, המבטיחים ולא מקיימים, הזוג ארצ'ר-ג'אסטרו ניסה הצליח.

בילי וילדד וג'ון לוזי: עיסוד כבוד

תענוג היה להסתכל בזוג המוזר הזה, שטיפס במדרגות ארמון הפסטיבל בערב-הפתיחה החגיגי של הפסטיבל ה-35 בקאן: נינוחים, רגועים ומחייכים, כפי שלא נראו כאן מעולם. הסיבה: לבילי וילדד ולג'ון לוזי, שני הבימאים המהוללים, לא היה כל סרט בתחרות — הם פשוט באו לקבל עיטורי-כבוד, שהעניקה ממשלת צרפת לכ-20 בימאים על פועלם במרוצת השנים.